

Justitsministeren (*K. Axel Nielsen*): Det fremsatte lovforslag tilsigter at ophæve de relativt tidsbestemte sanktioner: ungdomsfængsel, arbejds- og sikkerhedsforvaring.

For alle tre foranstaltninger anføres som begrundelse for at ophæve dem, at behandlingen i disse anstalter ikke adskiller sig væsentligt fra behandlingen i andre anstaltstyper under fængselsvæsenet, ligesom klientelet ikke på nogen måde klart adskiller sig fra det klientel, som befinder sig i de almindelige fængsler.

Det anføres endvidere, at det psykiske pres, som tidsbestemtheden medfører, ikke retfærdiggøres af bedre behandlingsresultater.

Under disse omstændigheder finder man de nævnte tidsbestemte interneringer stridende ikke blot mod de fremherskende humanitetsideer i vort samfund, men også mod almindelige retfærdighedsforestillinger.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at der er grund til at tage spørgsmålet om afskaffelse af de tidsbestemte reaktioner op til overvejelse, og det behandles da også i øjeblikket i straffelovrådet.

Som det vil være bekendt — håber jeg da — gav finansudvalget i februar 1970 sin tilslutning til, at der anvendes et beløb på 165.000 kr. til gennemførelse af en kriminologisk undersøgelse vedrørende effektiviteten af tidsbestemte sanktioner sammenlignet med tidsbestemte og relativt tidsbestemte sanktioner. Undersøgelsen foretages af kriminalistisk institut ved Københavns universitet. Instituttet har i efteråret 1971 afleveret en foreløbig rapport til straffelovrådet, der efter en gennemgang af denne har anmodet om, at der må blive foretaget nogle supplerende analyser og beregninger af det allerede indsamlede materiale. Disse yderligere undersøgelser foretages i øjeblikket af kriminalistisk institut.

Samtidig med den store kriminologiske undersøgelse foretager straffelovrådet en række andre undersøgelser, der bl. a. skal give et billede af det klientel, der dømmes til ungdomsfængsel, arbejds- eller forvaring, og den behandling, det får. Straffelovrådet har tidligere overvejet, om det ville være muligt at udskille problemerne om ungdomsfængsel og arbejds- og sikkerhedsforvaring, således at rådet eventuelt kunne afgive en delbetænkning herom forin-

den udarbejdelsen af rådets endelige betænkning om de tidsbestemte sanktioner. Rådet har imidlertid i en skrivelse af 5. april 1971 meddelt justitsministeriet, at det efter rådets opfattelse ikke vil være muligt at foretage en principiel nyvurdering af behandlingen af unge lovovertrædere uden først at have foretaget en nærmere undersøgelse af, hvorledes det gældende system har udviklet sig, og hvorledes det virker i dag. Rådet er, som jeg nævnte før, i gang med disse undersøgelser.

Rådet har endvidere påpeget, at problemerne omkring ungdomsfængsel og arbejds- og sikkerhedsforvaring er så nært knyttet til problematikken omkring tidsbestemte/tidsbestemte straffe og derfor har en så nær forbindelse med problemerne omkring forvaring, at en behandling i større sammenhæng er naturlig.

Straffelovrådet forventer at kunne afgive betænkning om de tidsbestemte sanktioner i løbet af sommeren 1972. Under disse omstændigheder ville jeg finde det forkert, om man nu udskilte ungdomsfængsel, arbejds- og sikkerhedsforvaring til særskilt behandling. Det rigtige vil være at afvente betænkningen, således at folketinget får mulighed for en samlet stillingtagen til problemerne omkring de tidsbestemte sanktioner og samtidig får et mere fyldestgørende grundlag for sin stillingtagen.

At afvente straffelovrådets betænkning skulle heller ikke nødvendigvis medføre nogen forsinkelse. Med de oplysninger, der foreligger i dag, regner jeg med at kunne fremsætte lovforslag til ændring af straffelovens regler om de tidsbestemte sanktioner i begyndelsen af næste folketingsår. Ikrafttrædelsestidspunktet for det forslag behøver derfor ikke at falde senere eller væsentlig senere end det ikrafttrædelsestidspunkt, der er fastsat i det nu fremsatte lovforslag, altså 1. januar 1973.

På denne baggrund skal jeg kun knytte enkelte bemærkninger til det nu fremsatte lovforslag.

For så vidt angår forslaget om at ophæve ungdomsfængselsstraffen, savner jeg oplysninger om, hvilken form for frihedsberøvelse eller anden sanktion forslagsstillerne som alternativ til ungdomsfængselsstraffen kunne tænke sig anvendt over for de helt unge inden for det nuværende ungdomsfængselsklientel, de 15—18-årige, samt over